

Za MINISTARSTVO SOCIJALNE
POLITIKE I MLADIH
Savska cesta 66
10 000 Zagreb

preko

CENTAR ZA SOCIJALNU SKRB SPLIT
Ivana Gundulića 25
21 000 Split

Ž A L B A

na rješenje Centra za socijalnu skrb Split, predmetnog broja :
Klasa: Up/I-552-02/13-03/63 Ur. broj : 2181-160-14-8, od 10.01.2014.g.

Dana 17. siječnja 2014. g., Mirjana Pavić je običnom poštom zaprimila takozvano rješenje gornjeg broja, koje je poslano od strane Centra za socijalnu skrb Split.

U zakonom određenom roku od 15 dana, na navedeno rješenje se dostavlja žalba naslovnom ministarstvu.

Pobijano predmetno takozvano rješenje gornjeg broja je krivotvorena službena isprava, upravo kako je krivotvorena službena isprava i prethodno rješenje, koje je donio naslovni Centar za socijalnu skrb a u slučaju odvjetnice Olivera Radoš - Šaponja. U naravi, ono što je uradila Tatjana Vukman, ravnateljica ovoga centra, a po žalbi Mirjane Pavić na ovo prethodno krivotvoreno rješenje, je to da je dotična zapravo jednu krivotvorenu službenu ispravu samo zamijenila drugom krivotvorenom službenom ispravom, točnije predmetnim takozvanim rješenjem gornjeg broja.

Umjesto da dotična ravnateljica snosi kaznenu odgovornost zbog krivotvorenja službene isprave / prvog rješenja, ista, ne samo da ne snosi kaznenu odgovornost zbog toga nego donosi bez ikakvog ustručavanja drugo krivotvoreno rješenje, to jest ovom žalbom pobijano takozvano rješenje gornjeg broja.

Traži se od Ministarstva socijalne politike i mladih da odmah obustavi predmetni postupak, odnosno ukine u cijelosti pobijano rješenje gornjeg broja, jer su, rečeni predmetni postupak a time i pobijano predmetno rješenje u potpunosti izvan hrvatskih zakona.

Nijedan od hrvatskih zakona ne daje niti minimalnu mogućnost da bi se na hrvatskim sudovima i ostalim državnim tijelima mogla pravna pitanja rješavati krivotvorenim službenim ispravama.

Svi spisi koji se nalaze u predmetu gornjeg broja u Centru za socijalnu skrb Split su krivotvorene službene isprave, kao što su to i svi spisi koji se u svezi predmetne stvari nalaze na Općinskom sudu u Splitu i u Općinskom državnom odvjetništvu u Splitu.

Daje se na znanje Ministarstvu socijalne politike i mladih da je ovaj postupak težak udar na ustavotvorni poredak Republike Hrvatske !!!

Slijedom se naslovno ministarstvo obaviještava da će Mirjana Pavić u ponedjeljak, 03. veljače 2014. g. istome dostaviti detaljno obrazloženje predmetne žalbe, zajedno sa priložima. U Splitu, 01. veljače 2014.g.

Podnositeljica žalbe,
Mirjana Pavić

OBRAZLOŽENJE ŽALBE od 03. 02.2014.g.

1. GDJE SU DOKAZI OPĆINSKOG DRŽAVNOG ODVJETNIŠTVA U SPLITU O NAVODNO POČINJENIM KAZNENIM DJELIMA LAŽNOG PRIJAVLJIVANJA KAZNENIH DJELA OD STRANE MIRJANE PAVIĆ? SAMO SE PRAVOMOĆNOM SUDSKOM ODLUKOM MOŽE NEKOGA PROGLASITI KRIVIM !!!

2. TEMELJEM KAKVIH DOKAZA JE NA OPĆINSKOM SUDU SPLIT POKRENUT POSTUPAK RADI LIŠENJA POSLOVNE SPOSOBNOSTI MIRJANE PAVIĆ, AKO JE POZNATO DA SE ČAK NI PRVO ISPITIVANJE OSUMNJIČENIKA NIJE PODUZELO A TAKO NI NIKAKVA ISTRAGA PO KAZNENIM PRIJAVAMA KOJE JE PODNIJELA NAVEDENA MIRJANA PAVIĆ?

3. BEZ OBZIRA TKO OD OVLAŠTENIH OSOBA POKREĆE POSTUPAK, U PRIJEDLOGU ZA LIŠENJE POSLOVNE SPOSOBNOSTI MORAJU SE NAVESTI ČINJENICE NA KOJIMA SE PRIJEDLOG TEMELJI I DOKAZI KOJIMA SE UTVRĐUJU IZNESENE ČINJENICE. OČITO JE DA OVE ČINJENICE I DOKAZI UOPĆE I NE POSTOJE PA IH ZATO CENTAR ZA SOCIJALNU SKRB SPLIT IZBJEGAVA I SPOMENUTI U SVOJIM KRIVOTVORENIM SLUŽBENIM ISPRAVAMA, TAKOZVANIM RJEŠENJIMA.

4. NALOG SUCA ISTRAGE, TEMELJEM KOJEG SE JEDINO MOGU PODUZIMATI PRISILNA PSIHIJATRIJSKA VJEŠTAČENJA NIJE NIKADA IZDAN OD STRANE ISTRAŽNOG SUDA PA JE PITANJE PO OSNOVU ČEGA JE ONDA ODVJETNIŠTVO SPLIT PODUZELO TORTURU NAD MIRJANOM PAVIĆ, KADA SU JE DVA DANA, NAKON ŠTO JE OTETA ISPRED SOBE ZA ISPITIVANJE U NAVEDENOM ODVJETNIŠTVU, DRŽALI VEZANU ZA KREKET NA PSIHIJATRIJSKOM ODJELU KBC-a, OD 29-31.05.2013.GODINE, POD IZLIKOM DA SE RADI O TAKOZVANOM PRISILNOM PSIHIJATRIJSKOM VJEŠTAČENJU, ODNOSNO LIJEČENJU, JER JE ODMAH PO DOVOĐENJU U BOLNICU PRISILNO VJEŠTAČENJE PREIMENOVANO U LIJEČENJE. NAVEDENE PRILIKE SU JOJ U TIJELO UBRIZGAVANE INJEKCIJE NEPOZNATOG SASTAVA TE POD PRIJETNJOM DA ĆE JOJ IH UBRIZGAVATI I U BEDRO BILA JE PRISILJAVANA DA PIJE I TABLETE, TAKOĐER NEPOZNATIH SASTAVA.

U SVEZI NALOGA ISTRAŽNOG SUDA POGLEDATI ODREDBU 325. st. 2. ZAKONA O KAZNENOM POSTUPKU, KOJA SE SLIJEDOM NAVODI :

Čl. 325. st. 2. ZKP / Ako je to nužno za obavljanje vještačenja okrivljenik može rješenjem suda biti prisilno na zadržavanje u zdravstvenoj ustanovi. Prije potvrđivanja optužnice rješenje o prisilnom zadržavanju donosi sudac istrage, a nakon potvrđivanja optužnice sud pred kojim se vodi rasprava. Zadržavanje može trajati najviše mjesec dana. U slučaju potrebe za novim vještačenjem, zadržavanje se može ponoviti samo jednom.

5. U SVEZI GORE NAVEDENOG POJAŠNJAVA SE DA SE PSIHIJATRIJSKA VJEŠTAČENJA PODUZIMAJU SAMO NAD OSOBAMA KOJE SU IZ NEKOG RAZLOGA OPASNE ZA NJIH SAME I ZA OKOLINU. MEĐUTIM, RAZVIDNO JE DA MIRJANA PAVIĆ NI U ČEMU NIJE OPASNA NI ZA SEBE NI ZA OKOLINU.

6. SA DRUGE STRANE LIŠAVANJE POSLOVNE SPOSOBNOSTI SE PROVODI NAD OSOBAMA ZBOG DUŠEVNIH BOLESTI, DUŠEVNE ZAOSTALOSTI, ILI KOJEG DRUGOG RAZLOGA ZBOG KOJEGA OSOBE NISU SPOSOBNE DA SE SAME BRINU O SVOJIM PRAVIMA I INTERESIMA TE NAD OSOBAMA KOJE SVOJIM POSTUPCIMA NEPOSREDNO UGROŽAVAJU SVOJA PRAVA I INTERESE ILI PRAVA I INTERESE DRUGIH OSOBA A ZBOG SVOJE DUŠEVNE BOLESTI, DUŠEVNE ZAOSTALOSTI, PREKOMJERNOG UŽIVANJA ALKOHOLA ILI OPOJNIH DROGA, SENILNOSTI ILI DRUGIH UZROKA.

7. RAZVIDNO JE NA SVAKI NAČIN DA JE MIRJANA PAVIĆ POTPUNO ZDRAVA OSOBA I TO U SVAKOM SMISLU TE DA SE NIŠTA OD UPRAVO NABROJANOGA NE ODNOSI NA NJU, U BILO KOJEM KONTEKSTU. MIRJANA PAVIĆ SE BRINE O SVOJIM PRAVIMA I INTERESIMA I NE TREBA NIČIJU POMOĆ U TOME NITI JE TREBALA, ŠTO JE I POTVRĐENO U POBIJANOM RJEŠENJU NA NAČIN DA JE CENTAR ZA SOCIJALNU SKRB SPLIT ČAK I PRIZNAO DA JE ŽALBA MIRJANE PAVIĆ DJELOMIČNO OSNOVANA. ALI NAŽALOST NIJE RAZVIDNO U KOJEM DIJELU JE ŽALBA OSNOVANA JER KAŽE SE SAMO DA JE UVIDOM U CJELOKUPNI SPIS PREDMETA OCIJENJENO DA JE ŽALBA DJELOMIČNO OSNOVANA. I SA OVOM NEDOREČENOŠĆU U RJEŠENJU, OVO ZNAČI, DA IPAK MIRJANA PAVIĆ MOŽE SEBE ZASTUPATI U PRAVNOM I SVAKOM DRUGOM SMISLU. OVO JE UJEDNO I PRIZNANJE RAVNATELJICE TATJANE VUKMAN DA JE PREDMETNI POSTUPAK DOGOVOREN I MONTIRAN U CIJELOSTI MIMO ZAKONA, ODNOSNO MIMO USTAVA RH.

Imajući u vidu sve gore navedeno, najvažnije pitanje je kako je se predmetni postupak radi lišenja poslovne sposobnosti mogao uopće i pokrenuti na Općinskom sudu u Splitu, bez dokaza o bilo kakvoj krivnji Mirjane Pavić i bez ostalih zakonskih pretpostavki koje su morale biti ispunjene prije pokretanja istog. Sud je morao imati uvid u spise istrage koja je poduzeta po podnesenim kaznenim prijavama Mirjane Pavić. Ali kako nikakva istraga nikada nije i poduzeta, pitanje je kakvim je dokazima sud raspolagao kada je odlučio pokrenuti postupak. Na kraju, sud je morao znati da je pitanje kaznenog djela lažnog prijavljivanja kaznenih djela stvar kaznenog sudskog postupka te se jedino u sudskom dokaznom postupku može utvrditi dali je netko počinio kazneno djelo ili ne. Međutim u konkretnom slučaju je Odvjetništvo Split, kršeći teško Zakon o kaznenom postupku, doslovno sakupljalo kaznene prijave upisujući ih u Kazneni razno upisnik/KR-DO, umjesto u Kazneni upisnik/K-DO, na koji način je spriječeno daljnje procesuiranje pa tako Mirjani Pavić nije data ni mogućnost da sama nastavi kazneni progon, jer Odvjetništvo Split nikada nije donijelo nijedno rješenje o odbačaju bilo koje kaznene prijave. Važno je za istaći i to da oko deset kaznenih prijava ne bi bilo potrebe ni podnositi da je kojim slučajem Odvjetništvo Split zaprimilo u skladu sa Zakonom o kaznenom postupku, prvu kaznenu prijavu protiv bivšeg suca Općinskog suda u Splitu, Ante Unkovića. Kako je otpor bio vrlo veliki od strane Odvjetništva Split da zaprimi ovu kaznenu prijavu a koja je prijava imala sve potrebne elemente, to su se i svi drugi pravosudni djelatnici i Policija stavili u zaštitu ovoga suca čime su samo dali opravdanog povoda da se i protiv njih podnesu kaznene prijave. Svi prijavljeni su počinili kaznena djela koja nose od tri do pet godina zatvora, uključujući i zločinačko udruživanje zbog počinjenja kaznenih djela. Ovaj dio završit će se sa konstatacijom da je Odvjetništvo Split odlučilo o krivnji Mirjane Pavić po osnovu podnesaka iz Kaznenog razno upisnika/KR-DO, koji se ni ne mogu kazneno procesuirati, prema Zakonu o kaznenom postupku. Da bi se mogli procesuirati moraju se najprije prebaciti u K-DO/ Kazneni Upisnik. Zaključno, Odvjetništvo Split ne može donositi odluke o nečijoj krivnji, kao što je to urađeno u slučaju Mirjane Pavić. Može samo dostaviti nadležnom sudu dokaze o počinjenim kaznenim djelima a sud je taj koji može i mora donijeti presudu o krivnji. Sve je uostalom regulirano, već više puta spomenutim, Zakonom o kaznenom postupku sa kojim rad Odvjetništva Split nema apsolutno nikakve veze.

Prema navedenome, razvidno je da predmetni postupak radi lišenja poslovne sposobnosti vrvi od procesnih pogrešaka te se zapravo o ovom postupku može govoriti samo kao o jednom dugom nizu procesnih pogrešaka, od samog početka pa nadalje. U dijelu žalbe, niže, u kojem se govori o sucu Anti Šariću, koji vodi ovaj nakaradni postupak, pojašnjeno je na koji način je bilo moguće pokrenuti isti.

Prije nego se Mirjana Pavić upusti u obrazlaganje žalbe, ista skreće pažnju nadležnom ministarstvu na pozadinu ovoga nezakonitog postupka radi lišenja poslovne sposobnosti. Naime, iza ovoga nezakonito pokrenutog postupka radi lišenja poslovne sposobnosti stoji pokušaj Općinskog državnog odvjetništva u Splitu da prikrije činjenicu da isto odvjetništvo u doslovnom smislu kontrolira kriminalne radnje sudaca na Općinskom sudu u Splitu. Ovo Odvjetništvo drži pod kontrolom sve na ovome sudu, uključujući i presude u sudskim postupcima, o čemu postoje dokazi te su svi napori ovoga Odvjetništva koji se poduzimaju kako bi se određene suce Općinskog suda u Splitu zaštitilo od kaznenog progona, zapravo očajnički pokušaji istog Odvjetništva da zaštiti samo sebe, jer bi se u bilo kojem pokrenutom kaznenom postupku odmah razotkrilo pod čijom ingerencijom suci počinjaju teška kaznena djela u sudskim postupcima. Zbog rečenog je Odvjetništvo Split sve kaznene prijave koje je podnijela Mirjana Pavić "ubacilo" u upisnik KAZNENI RAZNO / KR-DO, kako je prethodno gore navedeno. Mirjana Pavić je između ostaloga razotkrila da navedeno Odvjetništvo Split dostavlja sucima ovoga suda i unaprijed sačinjene zapisnike za glavne rasprave po kojima se nadalje ovi suci ravnaju na ročištima glavnih rasprava. Odvjetništvo Split, dakle, odlučuje o tome tko će i kako izgubiti, odnosno tko će i kako dobiti spor, bez obzira na odlučne činjenice i bez obzira na zakonske odredbe, bez obzira na Ustav Republike Hrvatske. U svrhu kontrole kriminala na ovome sudu koriste se i lažno sačinjeni upisnici a koji su sačinjeni protivno Sudskom poslovniku. Za sve ovo Mirjana Pavić ima službene dokaze. Navedena je primjera radi, osobno, prilikom uvida u državnoodvjetnički spis K-DO-423/08 pronašla nekoliko varijanti unaprijed sastavljenih i isprintanih zapisnika za bivšeg suca Antu Unkovića koji je na Općinskom sudu u Splitu vodio kazneni postupak IK-362/08. Ovi zapisnici su izgledali upravo kao i originali zapisnika koje suci daju na glavnoj raspravi strankama u postupku. Da bi se skrenula pažnja sa zamjenice ODO Split, Elvire Grgić-Brkljačić, koja je radila na ovom predmetu, protiv Mirjane Pavić je pokrenut prekršajni postupak zbog navodnog remećenja javnog reda i mira. Naravno da nikakvih dokaza o bilo kakvom remećenju reda i mira nema niti postoji zapisnik o tome u Prvoj policijskoj postaji Split. Na sličan način su se pokrenula još dva prekršajna postupka zbog navodnog remećenja javnog reda i mira. Bez dokaza, bez zapisnika bez ičega po zakonu poduzetog. Samo po osnovi službenih zabilješki.

Ovdje je najbitnije istaknuti da Odvjetništvo Split ne raspolaže ni jednim dokazom o krivnji Mirjane Pavić u smislu da je ista ikada ikoga lažno kazneno prijavila. Svi koje je Mirjana Pavić kazneno prijavila su počinili kaznena djela koja nose od tri do 10 godina zatvora, prema Kaznenom zakonu, kako je također prethodno već pojašnjeno. Dokazi o počinjenim kaznenim djelima su odmah vidljivi u spisima sudskih postupaka koji se tiču Mirjane Pavić. Odvjetništvo Split nije poduzelo nikada nikakvu zakonom određenu istragu po kaznenim prijavama koje je podnijela Mirjana Pavić niti je ikada poduzeto prvo ispitivanje osumnjičenika, ni iz više puta, iako je se Mirjana Pavić odazvala uredno na poziv za prvo ispitivanje osumnjičenika. Međutim, ispred sobe za ispitivanje bi Mirjanu Pavić, primjera radi, stao salijetati psihijatar Borben Uglešić, sa namjerom da na hodniku Odvjetništva psihijatrijski vještači dotičnu. Ni sa psihijatrom Sanjom Batina nije bilo uspjeha u naumu Odvjetništva Split, sve dok nije angažiran psihijatar Goran Dodig. Ukratko, umjesto prvog ispitivanja, navedeno odvjetništvo je pozvalo psihijatra Gorana Dodiga u sobu za ispitivanje a koji je neovlašteno naložio policijskim službenicima Druge pp Split da izvrše otmicu Mirjane Pavić te da je prisilno sprovedu iz sobe za

ispitivanje u Odvjetništvu na psihijatrijski odjel KBC-a Split, po unaprijed sastavljenom nalogu za psihijatrijsko vještačenje. Više o svemu se može vidjeti na stranici www.paralelahr.wordpress.com ako se u pretragu utipkaju ključne riječi : “Goran Dodig”, “Silvana Kardum”, “Daira Boban”. Postoji i video snimak u rečenom Odvjetništvu u svezi takozvanog “prvog ispitivanja osumnjičenika”, ako naravno nije uništen. Također se audio snimka može čuti na gore spomenutom blogu.

U pouci o pravima, koju je Odvjetništvo Split dostavilo uz nalog za psihijatrijsko vještačenje a koja pouka je dostupna na linku:

http://paralelahr.files.wordpress.com/2013/06/pouka_o_pravima.pdf

se može vidjeti da ovo odvjetništvo dokazuje krivnju Mirjane Pavić, na način, citira se: „..... *iako ste bili svjesni da sadržaj kaznenih prijava ne odgovara istini pa ste tako dana 01. lipnja 2011.g. podnijeli kaznenu prijavu protiv suca Općinskog suda u Splitu, Ante Unkovića.....* “ itd. Upravo ova vrlo čudna tvrdnja „*iako ste bili svjesni*“ je jedini dokaz o krivnji Mirjane Pavić, na temelju koje tvrdnje je iskonstruirano takozvano „psihijatrijsko vještačenje“, odnosno „liječenje“ i cijeli ovaj protuustavni postupak radi lišenja poslovne sposobnosti. Važno je napomenuti da je pitanje lažnog prijavljivanja kaznenih djela stvar kaznenog sudskog postupka i da se jedino sudom može dokazati nečija krivnja, što je već pripomenuto naviše, a nikako lažno prijavljivanje kaznenih djela nije stvar samo Odvjetništva Split, psihijataru i Centra za socijalnu skrb u Split.

Vidimo znači, da ne postoji zakonom utvrđena krivnja o počinjenju kaznenog djela lažnog prijavljivanja ali zato sa druge strane imamo sudski postupak na Općinskom sudu Split radi lišenja poslovne sposobnosti Mirjane Pavić. Postavlja se pitanje kako je ovaj postupak pokrenut, odnosno nije razvidno na čemu se temelji prijedlog za lišenje poslovne sposobnosti navedene. Ravnateljica Centra za socijalnu skrb Split, Tatjana Vukman, koja potpisuje pobijano rješenje, nije nikada izvršila uvid u državnoodvjetnički spis K-DO-2383/11 jer joj nije nikada ni dostavljen. Dotična ravnateljica zaista nema pojma o čemu se zapravo radi. Sve što je ovdje urađeno je to da je navedenoj ravnateljici Odvjetništvo Split dostavilo unaprijed sačinjeno rješenje o posebnom skrbniku koje je ova samo potpisala i prosljedila. Iz toga razloga Mirjani Pavić nije bio dozvoljen uvid u predmetni spis u ovome centru, o čemu postoje video i audio zapisi, kao dokazi. Znači, u Centru za socijalnu skrb Split ne postoji spis koji je na zakonu osnovan a koji bi se ticao Mirjane Pavić i postupka radi lišenja poslovne sposobnosti iste. Postoje samo krivotvorene službene isprave i ništa drugo.

Nadalje, u svezi suca **Ante Šarića**, čije ime i prezime je izostavljeno u pobijanom rješenju a tako i u prethodnom rješenju, valja istaknuti da je dotični sudac sklon odrađivanju sudskih **nezakonitih postupaka**. Naime, **dotični sudac je već presudio “na neviđeno”** u jednom predmetu u kojem je Mirjana Pavić punomoćnica tuženika. U ovom postupku sudac je odradio ovršni postupak na način da je prihvatio rješenje o ovrši od javnog bilježnika Mladena Bureca, iz Zagreba, dok je navodni ovršenik iz Splita. Ovo znači da je iz razloga nenadležnosti sudac **Ante Šarić** automatski morao odbiti rješenje o ovrši od javnog bilježnika iz Zagreba. Ovdje se radi o osnovnim znanjima Ovršnog zakona. Teško je za povjerovati da ovaj sudac nije znao osnovne stvari iz Ovršnog zakona a iz čega bi proizlazilo da je sve nezakonitosti poduzimao dogovorno i protivno Ovršnom zakonu. O svemu se više može saznati na prethodno navedenom blogu Mirjane Pavić, ako se u pretragu utipkaju ključne riječi “Mladen Burec” .

Dakle, imajući uvidu opisani način rada suca Ante Šarića, postaje jasno na koji način je pokrenut i predmetni postupak radi lišenja poslovne sposobnosti Mirjane Pavić. Točnije, razvidno je da je rečeni postupak pokrenut po osnovi zločinačkog udruženja zbog počinjenja kaznenih djela i to od strane zločinačke grupe koju čine djelatnici Odvjetništva Split / ODO Daira Boban i zamjenica Silvana Kardum, sudac Općinskog suda u Splitu/ Ante Šarić, ravnateljica Centra za socijalnu skrb Split / Tatjana Vukman (Nediljko Jurčević, dipl. pravnik!? i Vedrana Hubanić !?, referent CSSS) te psihijatar dr. Goran Dodig.

Slijedom se pojašnjava da je u uvodnom dijelu žalbe, od 01. 02. 2014.godine, pojašnjeno da je predmetno pobijano takozvano rješenje (u daljnjem tekstu “rješenje”) ustvari krivotvorena službena isprava te će se u nastavku navesti po točkama dokazi kojima se potkrepljuje rečeno:

1. U uvodnom dijelu nema kratke oznake predmeta, sukladno čl. 98. st. 2. Zakona o općem upravnom postupku (u daljnjem tekstu ZOUP)
2. U skladu sa člankom 98. st. 5. ZOUP-a obrazloženje rješenja ne sadržava kratko izlaganje zahtjeva stranke.
3. Činjenično utvrđenog stanja u rješenju uopće nema, u smislu dokaza o krivnji, na kojima se temelji prijedlog za lišenje poslovne sposobnosti, odnosno na kojima se temelji predmetni postupak.
4. U pobijanom rješenju, sukladno stavku 5. članka 98. ZOUP-a, nisu vidljivi razlozi koji su bili odlučujući pri ocjeni dokaza navedenih u prethodnoj žalbi. Zapravo, nikakve ocjene dokaza ni nema, osim što su samo paušalno nabrojane neke tvrdnje Mirjane Pavić a niti te tvrdnje nisu obrazložene ni u jednom dijelu.
5. Grb Republike Hrvatske na rješenju nije isprintan u izvornim bojama nego se radi o kopiji u crnobijeloj tehnici. Stranci je se morao dostaviti original rješenja.
6. Na samom kraju rješenja je naznačeno ime i prezime **Nediljka Jurčevića, dipl. pravnik** te potpis dotičnog. Nije razvidno što ime i prezime navedenog ima značiti u kontekstu ovoga krivotvorenog rješenja. Točnije, nije razvidno putem koje službene dužnosti se dotični diplomirani pravnik dovodi u svezu sa predmetnim rješenjem, odnosno nije jasan status istog u ovom nezakonitom postupku. Sukladno ZOUP-u, u rješenjima se ne mogu navoditi imena i prezimena osoba tek tako, odnosno ne mogu se navoditi osobe za koje nije razvidna uloga koju imaju u odnosu na predmetnu stvar. Ako dotični ima neku dužnost u ovoj stvari, onda je trebalo jasno i naznačiti u kojem svojstvu se dotični navodi.

Nadalje, s obzirom da su u pobijanom rješenju gornjeg broja sadržana zapravo tri rješenja i to:

rješenje o izuzeću odvjetnice Olivera Radoš-Šaponja,
rješenje o imenovanju posebnog skrbnika u osobi odvjetnika Domagoja Mužića te
rješenje o žalbi Mirjane Pavić na prethodno rješenje o posebnom skrbniku,

to će se radi bolje preglednosti činjenično obrazlaganje žalbe navoditi u dijelovima, po točkama, odnosno po pasusima rečenog rješenja.

Slijedom rečenoga:

1. Razvidno je da Centar za socijalnu skrb u Splitu nije rješio promptno o zahtjevu za izuzećem odvjetnice Olivera Radoš-Šaponja nego da prikuplja podneske zainteresiranih strana pa sve odjednom “riješi” na paušalan način, odnosno na način da izbjegava navođenje ocjena i razloga o glavnim i presudnim činjenicama a sve sa ciljem kako bi se postupak do kraja izmanipulirao te kako bi se potpuno zamaglila činjenica da Mirjana Pavić nikada nije počinila nikakvo kazneno djelo lažnog prijavljivanja te da ne postoji nijedan razlog zbog kojega bi se navedenu zakonskim putem moglo lišiti poslovne sposobnosti.

U smislu izuzeća odvjetnice Olivera Radoš-Šaponja u rješenju se navodi da je dotična podnijela “zamolbu” iako se za izuzeća iz postupaka podnose zahtjevi a ne zamolbe.

U dijelu u kojem se navodi: “...*po obavijesti Općinskog suda u Splitu...*” nije naznačeno ime i prezime uređujućeg **suca Ante Šarića** koji je dostavio rečenu obavijest. Ime i prezime ovoga suca se namjerno ne navodi ni u ovom ni u prethodnom rješenju.

2. U izreci rješenja je razvidno da je prvo odlučeno o novom posebnom skrbniku i to u osobi odvjetnika Domagoja Mužića a tek onda se razrješava dužnosti posebnog skrbnika odvjetnica Olivera Radoš-Šaponja. Ovakav manevar nije nikako moguć sa pravne strane. Ovo ukazuje na potpunu bespredmetnost i pravnu besmislenost predmetnog pobijanog rješenja.

U izreci rješenja nije vidljivo temeljem kojih dokaza je pokrenut predmetni postupak radi lišenja poslovne sposobnosti Mirjane Pavić.

3. U prvom pasusu obrazloženja se idalje uporno ne navodi ime i prezime **suca Ante Šarića** koji je zatražio imenovanje posebnog skrbnika za Mirjanu Pavić niti se navode razlozi i dokazi temeljem kojih se traži imenovanje posebnog skrbnika.

4. U drugom pasusu obrazloženja pobijanog rješenja se samo navodi puko nabranje u smislu što Mirjana Pavić ističe u svojoj žalbi te kako je dostavila i više priloga kojima potkrijepljuje i analizira svoje tvrdnje. Međutim, sve to je samo tako nabrojano i “ostavljeno” tako. Razvidno je da ničim to puko nabranje nije obrazloženo, nema navedenih obrazloženih razloga iz kojih bi se moglo vidjeti što bi bilo odlučujuće pri ocjeni dostavljenih dokaza. Ostavljanjem svih dokaza, koje je priložila Mirjana Pavić, na razini pukog nabranja, su se zapravo u potpunosti ignorirale odlučne činjenice i čvrsti dokazi. Nema ni pojašnjenih razloga zbog kojih nije usvojen žalbeni zahtjev dotične.

5. U trećem pasusu obrazloženja neistinito se navodi razlog zahtjeva za izuzeće odvjetnice Olivera Radoš –Šaponja te je dio iz “Očitovanja”, koji se slijedom navodi netočno naveden :

“.....da ista ne može ni sa stručne ni sa moralne strane nikoga zastupati, a najmanje štiti nečija prava pred sudom...“”. Naime namjerno je propušteno napisati “**ni u čemu**”, što u bitnom mijenja smisao rečenice jer je Mirjana Pavić predočila dotičnoj odvjetnici dokaze o kaznenim djelima koje je počinila te je to pravi razlog zašto je dotična odvjetnica tražila svoje izuzeće. Uostalom, predlaže se izvršiti uvid u sporno “Očitovanje”, koje se prilaže uz ovu žalbu. Točna izjava Mirjane Pavić iz navedenog “Očitovanja” glasi : “.....da ista ne može ni sa stručne ni sa moralne strane nikoga zastupati **ni u čemu** a najmanje štiti nečija prava pred sudom...“.

Dakle, nikako ne stoji činjenica da bi Mirjana Pavić postavljala možebitno pitanje povjerenja ili nepovjerenja prema dotičnoj odvjetnici koja je u nezakonito pokrenutom postupku imenovana kao poseban skrbnik. Tu nema razloga podizati sumnju u nepristrani rad ove odvjetnice, kada je cijeli predmetni postupak jedno teško kazneno djelo i još teži udar na ustavotvorni poredak Republike Hrvatske. Činjenica da je Mirjana Pavić došla nepozvana u ured odvjetnice ne govori ništa i ne može se uzeti kao razlog zahtjeva za izuzeće navedene odvjetnice. Zar Mirjana Pavić nije smjela doći u ured iste? A i sumnja u nepristran rad odvjetnice također ne može biti razlogom za izuzeće iste jer Mirjana Pavić nije ni tražila posebnu skrbnicu da bi eventualno sa njom bila nezadovoljna. Dakle, ovdje se može vidjeti na koje sve načine Odvjetništvo Split manipulira sa prikazom stvarnih činjenica, odnosno kako modelira rješenja, jer upravo je Odvjetništvo napisalo ovo rješenje kao i prethodno, što je već spomenuto ranije, Tatjana Vukman ga je samo potpisala i pečatirala. Dotična ravnateljica ne poznaje Mirjanu Pavić niti je poznaje bilo koji drugi djelatnik Centra za socijalnu skrb Split niti dotični imaju ikakvog pojma o sudskim postupcima koji se tiču Mirjane Pavić (osim što su možda pročitali na gornjem blogu). Stoga, kada se uzme u obzir način ignoriranja činjenica i upornost u iskrivljavanju istih, svakome je odmah jasno da iza toga ne stoji Centar za socijalnu skrb Split nego upravo Odvjetništvo Split. I ovo i prethodno rješenje je napisao netko tko vrlo dobro poznaje cijelu situaciju a to je upravo Odvjetništvo Split. Jednom laganom istragom bi se odmah sve ovo utvrdilo.

6. U šestom pasusu obrazloženja navodi se da je žalba Mirjane Pavić djelomično osnovana. Ovom tvrdnjom se upravo dokazuje da je Mirjana Pavić sposobna sama brinuti o svojim potrebama, pravima i interesima. Ova tvrdnja je upravo “izrečena” od strane ravnateljice Centra za socijalnu skrb Split, koja i potpisuje ovo a i prethodno rješenje o posebnom skrbniku. Dakle, ravnateljica Tatjana Vukman je u potpunoj kontradikciji sa samom sobom te se predlaže naslovnom ministarstvu da poduzme poseban inspekcijski nadzor sveukupnog rada ove ravnateljice, jer ovaj slučaj daje osnovanu sumnju o mogućim zlouporabama radne dužnosti i u najširem smislu u odnosu na sve druge građane splitsko-dalmatinske županije.

Navedena kontradikcija / priznanje je, između ostaloga i čvrsti dokaz da je cijeli postupak radi lišenja poslovne sposobnosti Mirjane Pavić namješten i unaprijed dogovoren na zločinačkoj osnovi.

7. Mirjana Pavić nema mogućnosti da izvrši uvid u spis R1-610/13 u postupku koji vodi sudac Ante Šarić, na Općinskom sudu u Splitu jer joj je ulaz u taj sud zabranjen od 20. srpnja 2013.godine, od strane pravosudne policije, jer navodno da im je naređeno da Mirjanu Pavić ne puštaju u zgradu suda. Tko im je to naredio nisu htjeli pojasniti. Iz rečenih razloga Mirjana Pavić ne može znati koji su razlozi i dokazi sadržani u navedenom prijedlogu za lišenje poslovne sposobnosti, u pasusu 7. a isti razlozi i dokazi se nigdje u rješenjima o posebnom skrbniku ne navode. Stoga, navođenje zakonske odredbe 168. st. 1. Obiteljskog zakona Mirjana Pavić ne

može potpuno izanalizirati, samo može reći da štogod stoji iza rečenog prijedloga nije na zakonu osnovano a što se potkrepljuje svime rečenim u ovoj žalbi.

8. U osmom pasusu je razvidno da sudac Ante Šarić nije smio pokrenuti po službenoj dužnosti postupak za lišenje poslovne sposobnosti Mirjane Pavić jer niti jedna zakonska pretpostavka za pokretanje toga postupka nije zadovoljena. Prijedlog Općinskog državnog odvjetništva u Splitu je zapravo produženo kazneno djelo koje su počinili Daira Boban, općinska državna odvjetnica u Splitu, Silvana Kardum, zamjenica navedene ODO kao i psihijatar dr. Goran Dodig i ostali koji su direktno umiješani u ovaj zločin protiv čovječnosti, o kojemu se može više pročitati na gore navedenom blogu Mirjane Pavić. Također niti u slučaju Centra za socijalnu skrb Split nije ispunjena nijedna zakonska pretpostavka za donošenjem rješenja o posebnom skrbniku. Kako bi mogla biti ispunjena ijedna zakonska pretpostavka kada je sve u lančanoj reakciji, odnosno na početnu nezakonitost Odvjetništva Split se samo nižu sve ostale nezakonitosti.

9. U svezi poziva radi saslušanja Mirjane Pavić, u devetom pasusu obrazloženja, vidljivo je da u rješenju nije ni jednom riječju obrazložena okolnost na činjenicu da je sporni poziv za saslušanje zapravo krivotvorena službena isprava. Ista je u prethodnoj žalbi detaljno zakonski i obrazložila sve u svezi ovoga poziva te i ovom prilikom ponavlja da za nju važe samo legalni zakoni Republike Hrvatske a koji zakoni je obvezuju da postupa u skladu sa njima, što znači da nije bilo nikakve zakonske mogućnosti da se dotična ikada odazove jednom takvom krivotvorenom pozivu za saslušanje, kao što je ovaj koji je Centar za socijalnu skrb u Splitu, između ostaloga dostavio primatelju običnom poštom.

10. Što se tiče objavljivanja na blogu, za koji se u rješenju navodi netočan naziv “Hrvatske paralele”, Mirjana Pavić pojašnjava da ne postoje nikakva zakonska ograničenja, koja bi joj priječila da na svome blogu www.paralelahr.wordpress.com objavi krivotvorene službene isprave, koje nisu na zakonu osnovani akti, odnosno koje spram zakona nemaju ama baš nikakvu pravnu niti bilo kakvu drugu važnost, osim jedino što sadržavaju u sebi “vrijednost” kaznene sankcije u smislu počinjenog kaznenog djela, sukladno Kaznenom zakonu Republike Hrvatske. Dapače, ovakve stvari je poželjno objavljivati, kako bi se hrvatska i svjetska javnost upoznala sa stvarnim načinom rada sudova i ostalih državnih tijela i ustanova.

11. U svezi jedanaestog pasusa u smislu nadopune vještva a sve po nalogu Odvjetništva Split, ne treba ništa posebno dodavati, osim da je ovo Odvjetništvo samim ovim navodom priznalo da je ono upravo to koje koordinira i naručuje sve što se tome odvjetništvu čini važnim u datom momentu. Kako se inače može shvatiti upravo navedeno u ovome pasusu da je psihijatar Goran Dodig sačinio nadopunu vještva po nalogu ODO-a. Mirjana Pavić će samo nadodati da psihijatar Goran Dodig nije ništa nadopunio nego je to sve nadopunilo samo Odvjetništvo Split.

Kada je Odvjetništvo Split već pri tvrdnji da Mirjana Pavić “nije u stanju dati pravno valjan iskaz na saslušanju”, bilo bi interesantno znati kada je to Odvjetništvo Split dalo priliku, odnosno omogućilo Mirjani Pavić da dâ svoj iskaz u svezi prvog ispitivanja osumnjičenika u svezi sa navodnim kaznenim djelom lažnog prijavljivanja kaznenih djela. Ne može se baš reći da je to prilika kada se na prvo ispitivanje pozove psihijatar, kojemu se odmah uruči nalog za psihijatrijsko vještačenje osumnjičenika. Nitko na svijetu ne bi mogao pod ovim okolnostima dati iskaz o sumnji za počinjenje kaznenog djela.

12. U svezi dvanaestog pasusa Mirjana Pavić smatra da je rečeni pasus bespredmetno komentirati.

13. Komentiranje trinaestog pasusa bi značilo ponavljanje već rečenog osim u dijelu gdje se licemjerno navodi kako Centar za socijalnu skrb Split, odnosno Odvjetništvo Split želi Mirjani Pavić : “....*dati najveći stupanj zaštite, što je bez sumnje odvjetnička zaštita....*”.

Naime, pojašnjava se da to što je netko odvjetnik, odnosno to što je netko diplomirani pravnik nije i ne može biti garancija u smislu najvećeg stupnja pravne zaštite. Vidjeli smo u primjeru prethodno određenog posebnog skrbnika, odvjetnice Olivere Radoš-Šaponja da je dotična bila voljna počinuti teža kaznena djela ali je se na vrijeme povukla. Ipak, kao navodni “vrstan odvjetnik” nije postupila u skladu sa zakonom te prijavila nadležnom tijelu krivotvorenu službenu ispravu / rješenje o svojem imenovanju posebnim skrbnikom.

Tkogod se odluči latiti ovoga inkriminiranog posla pokazat će da nema dovoljno odvjetničkog znanja te da ne može ni sebi pružiti potrebnu zaštitu a kamoli nekome drugom.

Za kraj se postavlja pitanje odakle silna želja Dairi Boban, Silvani Kardum, Tatjani Vukman a možda i psihijatru Goranu Dodigu da Mirjani Pavić dodijele zaštitu najvišeg stupnja? Zaista, odakle?

Zbog svega navedenoga Mirjana Pavić traži od Ministarstva socijalne politike i mladih da poduzme sve raspoložive na zakonu osnovane radnje kako bi se odmah obustavio ovaj na zakonu u cijelosti neosnovan postupak a kao prvi korak predlaže se ukidanje u cijelosti predmetnog rješenja.

U Splitu, 03. veljače 2014.godine

podnositeljica žalbe
Mirjana Pavić